Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 172 (1422) ♦ Четвер, 19 вересня 1996 року ♦ Ціна договірна

Доживемо до грудня. І розглянемо

Парламентська хроніка

Парламент України прийняв рішення перенести на грудень розгляд питання про ратифікацію угоди з Російською Федерацією про «нульовий» варіант розподілу боргів і активів колишнього СРСР

Денне та вечірнє засідання 17 вересня

Після перерви депутати продовжили обговорення проекту закону про Конституційний Суд України. Без особливих розходжень у позиціях і підходах дійшли до статті 40 (всього їх у проекті 102). З набраного темпу напрошувався логічний висновок: Конституційному Суду — бути! Проте розгляд було перервано й перенесено на середу.

І почалося обговорення проекту закону про ратифікацію Угоди між Україною та Російською Федерацією про врегулювання питань правонаступництва щодо зовнішнього державного боргу та активів колишнього СРСР. Доповідав віце-прем'єр-міністр Віктор Пинзеник.

(Закінчення на 2-й стор.).

Чи впишемося в європростір зі своїм уставом

Минулого вівторка у Києві відбувся семінар з питань гармонізації українського законодавства із законодавством Європейського союзу у галузі процедурних питань прийняття законів у парламенті. Він був організований постійними комісіями Верховної Ради у рамках проекту парламентських законодавчих процедур в Україні за програмою Тасіс Європейської комісії за участю міжнародних організацій та юридичних експертів з країн—членів ЄС.

Народні депутати України, юридичні експерти, офіційні представники ЄС та нашої країни обмінялися інформацією та думками про розвиток співробітництва у галузі гармонізації українського законодавства із законодавством ЄС. Вони також визначилися щодо потреб і напрямів подальшого надання Україні консультацій з політичних та юридичних питань.

На семінарі виступив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

(Закінчення на 5-й стор.).

Порозуміємося. Як і в часи Литовського князівства

Державний візит Президента України Леоніда Кучми до Литовської Республіки відбудеться 23—24 вересня. Він сприятиме подальшому поглибленню зовнішньоторговельних зв'язків між Україною та Литвою, відновленню традиційних виробництв і технологічних зв'язків між підприємствами двох держав. Сторони також обговорять виконання домовленостей, досягнутих під час поїздки Президента Литви в Україну в березні минулого року.

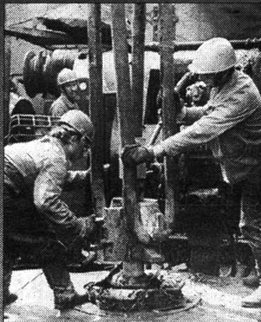
Передбачено підписання пакету двосторонніх документів. Зокрема, конвенції про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень щодо податків на прибуток та майно, угод про взаємні поїздки громадян та про співробітництво у галузі стандартизації, метрології і сертифікації.

НА КОЛІНА

поставили тих, хто допомагає країні піднятися

Слово честі, соромно вкотре писати про те, яка багата наша земля, а особливо її надра. Соромно тому, що і **«На діжці з паливом сидимо з простягнутою рукою»**, і **«По золоту ходимо»** тощо. З одних лише заголовків публікацій «Голосу України» про проблеми розвідки і видобутку вугілля, нафти й газу, коштовних і рідкоземельних металів, залізорудної сировини, термальних і мінеральних вод вийшла б відмінна докладна записка «нагору».

Який сенс! Як були ми багачі потенційні — у надрах густо, а в кишенях пусто — так і залишаємося. Гірше того, на межі краху опинилася галузь, завдяки якій і поповнювалася комора країни — мінерально-сировинна база. З початку року геологорозвідувальні роботи профінансовано менш, як на чверть,

заробітну плату на підприємствах не виплачено за п'ять місяців. Чекати поліпшення марно. Президія ЦК профспілок працівників геології, геодезії та картографії України звернулася до Верховної Ради з проханням взяти ситуацію під контроль і особливо дотримування Закону «Про Державний бюджет України на 1996 рік». Що станеться в противному разі, можна дізнатися з розмови з першим заступником голови Держкомгеології Олександром ЗАРИЦЬКИМ.

(Закінчення на 6-й стор.).

На інвестиційному полі прогнозується потепління

Відбулася зустріч Голови Верховної Ради України Олександра Мороза з групою іноземних інвесторів — представниками 14 великих компаній зі США, Великобританії та Франції, які перебувають у нашій країні з діловою місією. Глава парламенту назвав їхній приїзд «першою ластівкою» інвестиційного процесу, що розпочинається в нашій країні.

(Закінчення на 5-й стор.).

«Дженерал моторз» виїжджає на наш путівець?

Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко зустрівся сьогодні з послом США в Україні Уїльямом Міллером на його прохання.

Під час бесіди, повідомили Укрінформу у прес-службі Кабінету Міністрів України, обговорювалося широке коло питань двосторонніх зовнішньоекономічних відносин. Особливу увагу було приділено практичній реалізації домовленостей про створення спільного підприємства на базі акціонерного товариства «АвтоЗАЗ» з американською корпорацією «Дженерал Моторз» для масового випуску легкових автомобілів.

Обговорено також хід співробітництва обох країн в агропромисловому комплексі та деякі конкретні проекти під іноземні інвестиції для базових галузей економіки України.

У номер

У центрі уваги — оборона та космос

Перший офіційний візит Генерального секретаря Західно-Європейського Союзу Жозе Кутілейро в Україну відбудеться 19—20 вересня. В рамках візиту плануються його зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою, Головою Верховної Ради Олександром Морозом, міністром закордонних справ Геннадієм Удовенком, міністром оборони Олександром Кузьмуком. Розглядатимуться питання про стан та перспективи розвитку відносин України із ЗЄС, а також про можливості співробітництва, зокрема, у військовій та космічній галузях.

«Ростемо ж ми, гей!»

У Києві сьогодні завершується дводенний міжнародний семінар «Діяльність виконавчих структур Ради Європи», організований Верховною Радою України та РЄ. Його мета — скоординувати можливості виконавчих структур цієї впливової європейської організації з потребами України, яка є одним з наймолодших серед 39 членів РЄ.

Учасники пленарних засідань — керівники та відповідальні працівники департаментів РЄ, народні депутати України, представники Міністерства закордонних справ, Міністерства юстиції, Міністерства внутрішніх справ України, Генеральної прокуратури України, Представництва Європейської Комісії та Місії ОБСЄ в Україні, низки неурядових організацій.

Перший день семінару розпочався вступним словом голови постійної Комісії ВР України у закордонних справах і зв'язках з СНД, віце-президента Парламентської Асамблеї РЄ Бориса Олійника і заступника директора Департаменту політичних справ РЄ Ж.-Л. Лорана.

На думку Бориса Олійника, доброю ознакою є те, що світ і Європа не лише бажають більше пізнати Україну, а й уже належно оцінили її значення для політичної стабільності та створення безпеки на континенті. Нині перед нами стоїть нелегке завдання щодо узгодження національного законодавства з європейськими стандартами. Хоча найголовніше уже виконали — прийняли нову Конституцію, а також ратифікували 9 конвенцій РЄ.

Людмила ФІСЮН.

Поправка

У статті «Зроблено немало, належить ще більше...», опублікованій в № 141 за 1 серпня 1996 року, в абзаці дев'ятому початок другого речення слід читати так: «Причому за поданням комісії Верховна Рада України прийняла 29 законів і 62 постанови Верховної Ради».

Одинадцятий абзац слід читати так: «Напрацьовуємо й проекти нових законів, зокрема про вибори народних депутатів України, про політичні партії, про нормативно-правові акти, про третейський суд, готуємо нову редакцію Закону «Про Конституційний Суд», концепцію адміністративної реформи тощо».

Перше речення абзацу двадцять другого слід читати так: «Депутатам—членам Комісії суттєву допомогу надають працівники секретаріату Комісії — консультанти і спеціалісти, а також створена при Комісії група наукових радників та експертів».

Офіційно

Указами Президента України призначено: головою Севастопольської міської держадміністрації — Віктора Семенова, головою Івано-Франківської обласної держадміністрації — Степана Волковецького.

Парламентська хроніка

Гряде суд! Постатейно

Ранкове засідання 17 вересня

Перефразовуючи крилатий вислів, можна сказати: Конституційний суд України, про який так багато дебатували парламентарії, буде утворено. Нарешті! Комісія Верховної Ради з питань правової політики і судово-правової реформи доопрацювала прийнятий у першому читанні (10 липня 1996 року) проект закону про Конституційний суд. Розглянуто понад 250 пропозицій та зауважень, внесених народними депутатами. Значну частину їх враховано у другій редакції. У доопрацьованому вигляді проект закону і було винесено на обговорення сесії. Істотних зауважень і розбіжностей щодо його змісту в депутатів практично не виникло. Щоправда, «спіткнулися» на назві першого розділу: «Організація і повноваження Конституційного суду України», — відкинуто, а прийнято більш лаконічну назву: «Основи конституційного судоустрою». У статті 1 вилучено абзац другий, який проголошував: «Конституційний суд України є конституційним органом держави, незалежним від органів законодавчої, виконавчої та судової влади». Чому? Було доведено, що фактичної незалежності бути не може вже тому, що його склад формують і законодавча, і виконавча гілки влади. Отож мають можливість і впливати на нього.

Каменем спотикання стала й уся стаття 2, де записано: «Завданням Конституційного суду України є гарантування верховенства Конституції України як Основного Закону держави». Щодо цієї статті вирішено визначитися пізніше.

Статті 4, 5, 6 прийнято без заперечень. У статті 7 визначається процедура призначення суддів Конституційного суду. Тут зіткнулися дещо протилежні позиції. Але, зрештою, опоненти дійшли згоди. І статтю 7 прийнято в цілому. За нею — статті 8 та 9. Після перерви сесія продовжила обговорення проекту закону про Конституційний суд України.

Дмитро ІВАНЕНКО.

Ранкове засідання 18 вересня

Верховна Рада продовжила постатейний розгляд у другому читанні Закону про Конституційний Суд України. Як і напередодні, цей документ представив депутатам голова підкомісії Комісії з питань правової політики і судово-правової реформи Віктор Шишкін. На попередньому пленарному засіданні депутати ухвалили низку статей, які вимагають подальшого узгодження та доопрацювання законопроекту.

На ранковому засіданні парламент встиг розглянути більш як 20 статей, частину з них відправлено на доопрацювання. Віктор Шишкін, відчуваючи, що не всі депутати знають тонкощі юридичної теорії і практики судового процесу, а відтак не мають змоги свідомо ухвалити те чи інше рішення, детально пояснював суть кожної із статей. Наприклад, чим відрізняються засідання Конституційного Суду від пленарного засідання, хто має право на конституційне звернення і подання, які бувають види рішень Конституційного Суду і чим вони відрізняються одне від одного. Депутати не дійшли висновку про доцільність надання права громадянинові звертатися до Конституційного Суду безпосередньо, а не лише через Уповноваженого з прав людини. Законом визначено функції колегії і пленуму Конституційного Суду.

Прийнято процесуальні норми діяльності Конституційного Суду, зокрема визначено, що для проведення колегії Конституційного Суду необхідна присутність 12 його членів, а рішення колегії може бути прийнято 2/3 голосів. Для пленарного засідання Конституційного Суду кворум становитиме

не менше 12 чоловік, а рішення прийматиметься 10 голосами. Цікавою є стаття про відповідальність за порушення засідання Конституційного Суду. Депутати не погодилися із проектом, за яким головуючий мав право на засіданнях штрафувати порушників на суму від однієї до п'ятнадцяти тисяч гривень. Парламент продовжив розгляд цього законопроекту.

Світлана ПИСАРЕНКО.

Доживемо до грудня. І розглянемо

(Початок на 1-й стор.).

Наведені цифри та факти виявили картину, м'яко кажучи, вельми тривожну. Зокрема, Україна, починаючи з 1992 року, живе за рахунок позиченого у борг. Кредити у зарубіжних «добродіїв» брали уряд Фокіна, уряди Кучми, Масола, Марчука. На сьогодні склалася ситуація, з приводу якої у народі кажуть: у боргах —мов у шовках. Але це ті жорсткої «шовки», які зашморгом лягли на шию держави. Називалася така дата: деякі платежі, на погашення заборгованості, доведеться вносити до 2020 року...

Коли доповідача запитали, яка, бодай приблизно, сума зовнішнього боргу України, В. Пинзеник назвав цифру —5,55 мільярда доларів (тільки перед Росією). Це —без нарахувань у вигляді процентів, пені тощо. Сума вражає. Але вона, напевне, лише вершина боргового айсберга, що сяк-так проглядає у густому тумані невизначеності щодо справжнього стану справ.

Давненько вже на розгляд Верховної Ради не виносилося питання з такою туго закрученою інтригою. Починаючи з того, що не відразу було названо, хто ініціював внесення проекту цього закону. Лише під час запитань-відповідей з'ясувалося: Президент Леонід Кучма. Від нього виходило й подання — обговорення провести у режимі закритого засідання.

Сесія з цим не погодилася. Бо надто багато потрібно з'ясувати досі утаємниченого або невирішеного, що мають знати виборці. Зокрема, скільки Україна заборгувала Росії і навпаки; як бути з розподілом алмазного фонду і золотого запасу колишнього СРСР; надання Україні достовірних даних щодо активів та пасивів колишнього Союзу; балансової та ринкової вартості закордонної власності СРСР, підтвердженої висновками міжнародного аудиту та чимало іншого. Досі бодай приблизної розкладки щодо цього немає. Рішення сесії було таким: перенести розгляд питання на грудень.

Іван ДМИТРЕНКО.

Народився «Вісник»

УПЕРШЕ в Україні широка юридична громадськість матиме змогу одержувати з першоджерела різноманітну інформацію про діяльність Верховного Суду й усієї судової системи.

Конкретніше розповісти про зміст нового видання я попросила заступника голови Верховного Суду Петра ШЕВЧУКА.

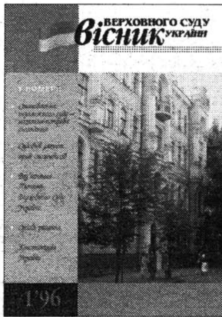
—Які матеріали публікуватиме «Вісник Верховного Суду України»?

—Насамперед, це матеріали судової практики, які й раніше час від часу публікувалися на сторінках періодичних видань, передусім журналу «Право України», до числа засновників якого належить Верховний Суд, газети «Юридичний вісник України», «Закон і бізнес», у різних збірниках. Проте в новому виданні це робитиметься значно ширше й на якісно новому рівні: керівні роз'яснення пленуму Верховного Суду і принципові рішення в конкретних справах супроводжуватимуться коментарями, де викладатимуться підстави для їх прийняття. Широко подаватимуться також матеріали вивчення судової практики.

Переконаний, читачам «Вісника» будуть корисними аналізи судової статистики, науково-практичні коментарі нових і складних для застосування норм законодавства, та й самі тексти щойно прийнятих законів, теоретичні статті з різних галузей права. Сподіваюсь, не менший інтерес викликатимуть дискусії з питань удосконалення судочинства та інших проблем законотворчості, повідомлення про новинки юридичної літератури.

Названа тематика не вичерпує змісту нового видання.

—Отже, тематика нового видання досить широка. Це свідчить про те, що воно адресоване досить широкому колу читачів, чи не так?

—Маєте рацію. Звичайно ж, видання найвищого судового органу держави розраховане передусім на суддів усіх ланок судової системи. Редакційна рада прагне створити видання, яке стало б незамінним посібником для кожного судді. Крім перелічених вище матеріалів, вони знайдуть у ньому методичні рекомендації, зразки процесуальних документів, зможуть обмінятися досвідом роботи і проблемами, що виникають. Але водночас «Вісник Верховного Суду України» буде корисним і працівникам правоохоронних органів, і адвокатам, і викладачам та студентам, і науковцям, і керівникам та юридичним службам підприємств та організацій, зрештою — усім, кого цікавить правозастосування.

—Якими будуть періодичність і обсяг «Вісника Верховного Суду України» та як він розповсюджуватиметься?

—Це щоквартальник великого формату обсягом до 96 сторінок. Поліграфічне оформлення наближається до європейських стандартів. Уже сьогодні «Вісник» можна передплатити на перше півріччя наступного року в усіх поштових відділеннях України (індекс — 40358, ціна —5 грн.). Проте ще цього року вийдуть друком принаймні два номери, причому перший, тираж якого становитиме 10 тис. примірників, — найближчими днями. Першими його читачами стануть делегати III (позачергового) з'їзду суддів України, який відбудеться 20 вересня. Решта читачів зможе придбати його у видавництві «Право» Української правничої фундації **(252033, м. Київ, вул. Саксаганського,41)**. Роздрібна ціна одного примірника першого номера — 3 грн.50 коп. Оптова ціна для бюджетних організацій — 2 грн.50 коп. З питань придбання «Вісника» та з інших питань читачі можуть звертатися до редакційно-видавничого відділу Верховного Суду України.

Не задушити б державу власними руками

Роздуми про систему газопостачання в Україні, її стан, проблеми, шляхи виходу з кризи

СХІДНИЙ регіон України здавна відомий унікальними родовищами газу, які становлять близько 80 відсотків усіх виявлених запасів у державі. На основі цих родовищ було закладено потужну матеріальну і соціальну базу геологорозвідки, буріння і видобутку блакитного палива, створено кадровий і науковий потенціал. Лише на території мого виборчого округу знаходяться підприємство «Шебелинкагазпром», управління бурових робіт, державне геофізичне підприємство «Балаклійпромгеофізика», дослідний завод «Турбогаз», база виробничого обслуговування тощо.

Однак буквально на очах фактично занепадають перспективні і потужні джерела економічного розвитку країни. Наприклад, підприємство «Шебелинкагазпром», що дає третину всієї газової продукції в Україні, маючи надзвичайно сильні і багатообіцяючі потужності, ледь животіє через фінансові проблеми. До речі, в цьому році виповнилося сорок років, як введено в експлуатацію унікальне свого часу Шебелинське газородовище.

Фінансові тромби

Основний господар газопостачання споживачів — акціонерне товариство «Укргазпром». Нині це складний комплекс підприємств з видобутку природного газу і газового конденсату, буріння експлуатаційних і розвідувальних свердловин, транспортування і підземного зберігання газу. Це ще й науково-дослідні та обслуговуючі (сервісні) організації.

Усе це входить до єдиної, цілісної системи газопостачання, створює нерозривний ланцюг від свердловини до газорозподільних станцій, а від них —до споживачів.

Хочемо звернути увагу на такий момент, що є ключовим для «Укргазпрому»: транспортна система цього АТ забезпечує газопостачання не тільки України, а й здійснює транзит російського газу — Європа отримує через Україну 30% газу. Тому зупинка роботи системи газопостачання в Україні негативно позначиться не лише на внутрішньому стані економіки, а й призведе до падіння нашого престижу на світовій арені. А давлять об'єднання немилосердні податки, накладені державою на «Укргазпром». Крім так званих «основних», АТ змушене сплачувати ще й три «іменні» податки: за транзит, рентну плату і різницю в ціні, чого, до речі, немає в інших галузях економіки.

Акціонерне товариство опинилося в надзвичайно скрутному фінансовому становищі ще й тому, що допікають неплатежі споживачів за використаний природний газ. І хоч юридична база для відключення від мережі злісних неплатників є, нічого на краще не змінюється.

Ситуація з оплатою за поставлений газ у І кварталі ц. р. така: «Укргазпромом» поставлено 9,7 млрд. куб. м, у тому числі 3,4 млрд. куб. м власного видобутку і 6,3 млрд. куб. м, одержаного за рахунок оплати послуг за транзит російського газу. Фактичний рівень оплати газозбутовими організаціями сягнув лише 27%, а порівняно з минулим роком знизився майже утричі. Постачальники газу в Україну (оптові імпортери) заплатили за надані транспортні послуги тільки 1,2 трлн. крб., або 22%.

І ще один складник у «скарбницю» заборгованості. Головним чином через занижені тимчасові норми споживання газу населенням у разі відсутності лічильників (постанова Кабінету міністрів від 24.03.95 № 219) різниця між фактичним споживанням і за нормами, згідно з якими здійснюються розрахунки, минулого року склала 4,2 млрд. куб. м, а в І кварталі ц. р. — 5,7 млрд. куб. м. Вартість цієї «різниці» перевищує 800 млн. доларів!

Тому прийняття Кабміном постанови від 08.06.96 р. № 619, якою затверджено нові норми споживання газу населенням, попри всі сумніви, має цілком логічне пояснення.

Процес поглиблюється

Таким чином немає коштів не тільки для закінчення будівництва розпочатих об'єктів, буріння свердловин, але й для підтримання в експлуатаційному стані діючих потужностей. З цієї причини кредиторська заборгованість із платежів до бюджету за 4 місяці склала 53,5 трлн. крб. При цьому бюджет заборгував «Укргазпрому» 36,8 трлн. крб.

За останні 5 років обсяг пошуково-розвідувального буріння в Україні зменшився у п'ять разів. У результаті майже утричі знизився приріст запасів газу. Це призвело до того, що за останні два роки видобуток газу в Україні на 8 млрд. куб. м перевищив приріст його запасів. Така ж тенденція спостерігається і в цьому році. Недостатні кошти виділяються для належного забезпечення газопостачання. Кошторисна вартість розвідувального буріння по «Укргазпрому» на цей рік складає 7,7 трлн. крб., а виділений ліміт держбюджетних коштів — лише 2,1 трлн. крб., що складає 27% від необхідного. Але й це не виконується. У І кварталі на зазначені цілі одержано тільки 98 млрд. крб., що становить незначну частину від коштів, переказаних за цей період до бюджету. Порівняймо: торік «Укргазпром» отримав з бюджету 0,58 трлн. крб., а переказав для буріння 5,1 трлн. крб. У результаті за 4 місяці ц. р. пробурено лише 12,7% свердловин від річного плану.

За 1995 рік підприємством «Шебелинкагазпром» переказано до державного бюджету 2,8 трлн. крб. так званих геологорозвідувальних платежів, тоді як з бюджету для фінансування розвідницького буріння надійшло 0,155 трлн. крб., або 5,5%. А підприємство веде буріння надглибокої свердловини № 800, з якою пов'язані надії геологів чи не на відродження Шебелинки. В поточному році профінансовано тільки 8,5% виконаних розвідницьких робіт.

Загалом ситуація з геологорозвідувальними роботами по нафті і газу в Україні складається критична. За період з 1991 по 1995 рік по Держкомгеології вони скоротилися у сім разів, а приріст запасів вуглеводів вже не компенсують їх видобуток.

Жодна країна світу в період кризи не зупиняла геологорозвідувальних робіт, оскільки це було б загрозою економіці, загрозою знищення одного з найважливіших джерел економічної стабільності держави. Ми ж, на словах проголошуючи незалежність України, маючи болючу проблему енергоносіїв, недалекоглядною бюджетною політикою, відсутністю бюджетного фінансування пріоритетів штовхаємо нашу державу у безвихідь. І це при тому, що вітчизняні надра корисних копалин перевищують відповідний потенціал Німеччини, Франції, інших країн. Наші власні ресурси можуть забезпечити Україні економічну незалежність, збалансований розвиток промисловості, сільського господарства, значну долю валютних надходжень. Але ми вперто підрізаємо сук, на якому сидимо.

1996 року необхідно було ввести в експлуатацію 7 нових родовищ, підключити свердловини. Крім цього, намічалось закінчити реконструкцію Шебелинського газопереробного заводу на імпортному обладнанні для виробництва 264 тисяч тонн на рік неетильованого високооктанового бензину і установки стабілізації конденсату на ст. Селещина для випуску 20 тисяч тонн на рік скрапленого газу, розпочати будівництво на імпортному обладнанні Яблунівського газопереробного заводу проектною потужністю 87,5 тис. тонн пропан-бутану на рік.

Але вже сьогодні видно, що реконструкцію Шебелинського ГПЗ через брак коштів у поточному році завершено не буде.

Особливої уваги вимагає газотранспортна система — основа діяльності «Укргазпрому». У зв'язку з тим, що понад 31% газопроводів знаходиться в експлуатації від 23 до 48 років, а біля 45% газопроводів мають недосконале антикорозійне покриття, для забезпечення надійної роботи системи необхідно щороку виконувати значний обсяг робіт по її реконструкції, капітальному ремонту та діагностичному обстеженню. Через старіння газопроводів за останні 5 років виникло 36 аварійних відмов, на ліквідацію яких витрачено значні фінансові кошти. Для попередження відмови в роботі газопроводів потрібно забезпечити темпи їх оновлення до 500 км на рік. Але з наявним фінансовим станом такої можливості немає. Фактичні темпи капітального ремонту газопроводів у 10 — 15 разів нижчі від необхідних і продовжують знижуватись. З цих причин залишається низькою надійність газопостачання ряду важливих промислових центрів.

Зменшується й кількість відремонтованих газоперекачувальних агрегатів. Зривається будівництво й введення в експлуатацію компресорних станцій «Ставищенська»,«Гусятинська», газопроводу Краматорськ-Донецьк, реконструкція та технічне переоснащення 14 компресорних цехів тощо. Ситуація в галузі, як бачимо, вкрай критична.

І все ж шляхи виходу з становища є. Утвердження на даному етапі в Україні ефективного функціонування єдиної системи газопостачання, за висновками спеціалістів галузі і науковців, значно змінило б становище.

Для поліпшення фінансового стану АТ «Укргазпром», підтримання і подальшого нарощування видобутку газу відповідно до Національної програми Кабінету міністрів України необхідно вирішити питання про стабільне щомісячне проведення заліків взаємної заборгованості між АТ «Укргазпром» і компанією «Укргаз» та Мінфіном. Особливо болючим є питання про механізм реструктуризації боргів за газ, спожитий у 1995 році. Адже нелегка робота системи газопостачання повинна бути оплачуваною. Слід також зробити закладку в 1996 році до Державного резерву 5 млрд. кубометрів газу за рахунок відрахувань до Держбюджету від плати за транзит природного газу територією України. Належної уваги з боку держави потребують фінансування експлуатаційного буріння та геологорозвідувальні роботи.

Треба покінчити з тим, що Україна залишається четвертою країною світу за споживанням газу. Маючи, до того ж, частку газу в енергоспоживанні удвічі більшу, ніж Західна Європа.

Система газопостачання в Україні є однією з основних і перспективних галузей економіки. За належного сприяння і зацікавленості держави вона стане однією з найважливіших цеглин фундаменту високорозвиненої економіки України та гарантом політичної незалежності нашої держави.

Валентина ГОШОВСЬКА,
народний депутат України.

У комісіях Верховної Ради України

Комісія з питань базових галузей та соціально-економічного розвитку регіонів під головуванням Валерія Черепа розглянула план роботи парламенту і комісії впродовж шостої сесії. Детально обговорено деякі законопроекти, зокрема, про Конституційний суд, загальні засади створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон, лізинги та інші.

Члени комісії висловили багато зауважень щодо законопроекту про внесення змін і доповнень до Закону України «Про загальні засади створення та функціонування спеціальних (вільних) економічних зон». Основні з них стосувалися економічного ефекту, що може одержати держава внаслідок його прийняття. Відзначалося, що запропонований законопроект значною мірою змінює основні положення існуючого закону. Парламентарі вирішили запропонувати Кабінетові міністрів створити робочу групу для вивчення причин, через які прийнятий майже два роки тому закон не діє належним чином.

Відбулось обговорення й інших важливих питань порядку денного. Підкреслено гостру необхідність першочергового розгляду законопроектів, які стосуються вдосконалення системи оподаткування, соціально-економічного розвитку України в 1997 році, державного бюджету на 1997 рік.

Робоча група Комісії з питань економічної політики та управління народним господарством опрацьовує підготовлений Міністерством юстиції проект закону «Про внесення доповнення до Закону України «Про заставу». Необхідність його прийняття зумовлена тим, що останнім часом в Україну щорічно ввозиться з-за кордону велика кількість автомашин, в тому числі краденних. А клопотання компетентних органів про розшук і повернення їх законним власникам не виконуються, що сприяє поширенню цього виду протиправної діяльності і завдає істотної шкоди престижу держави як суб'єкта міжнародного права. Нерідко особи, які скоюють злочини, використовують викрадений автотранспорт, передаючи його в заставу для отримання грошей, кредитів без наміру їх повернути тощо.

На виконання пункту 4 постанови Кабінету міністрів України від 11 квітня 1996 року № 421 «Про заходи щодо боротьби з легалізацією в Україні викрадених за кордоном транспортних засобів, додержання вимог законодавства у сфері їх обігу», підготовлено відповідний проект закону. Зокрема, пропонується визначити, що право застави транспортних засобів виникає тільки після реєстрації нотаріального засвідчення договору в органах Державної автомобільної інспекції Міністерства внутрішніх справ України.

На думку авторів, це сприятиме, поряд з іншим, неухильному виконанню чинного законодавства при розгляді матеріалів про розшук викраденого за кордоном та ввезеного на територію України автотранспорту, правовій захищеності добросовісних заставодержателів.

Прес-служба
Верховної Ради України.

Круті бізнесмени-«за», круті політики думають

КІЛЬКА львівських підприємців і правників утворили фірму «ДОЛЯ», яка зокрема має на меті будівництво та експлуатацію пенітенціарних закладів. Приватна в'язниця порушує найзлободеннішу проблему — підтримання цивілізованості суспільства, людської гідності.

Є ідея!

—Покарання має передбачати передусім обмеження в пересуванні, а не заподіяння страждань і приниження людської гідності, — говорить один із ініціаторів нової справи, президент об'єднання «Тетіс-адвокат» Владислав Осадчий. — Так поставлена справа в правових державах.

Правоохоронні органи поставилися до цього проекту байдуже. На наш вік і на вік наших дітей, кажуть, вистачить того, що є. Що ж, ментальність караючих структур зламати важко. Недавня історія загибелі невинного чоловіка, закатованого в слідчому ізоляторі УСБУ по Львівській області, обурила громадськість, але до суттєвих зрушень у пенітенціарній системі не дійшло. До ідеї приватної в'язниці прихильно поставилися бізнесмени, державні мужі, народні депутати України. Щоправда, інтерес останніх, зокрема двох відомих народних депутатів від Львівщини, поки що пасивний — до законодавця вони цю ідею не донесли. Щоправда, все, що не заборонено законом, —дозволено.

Але це лише теоретично. А як ближче до діла, чиновник запитує: а де це написано? Так водиться у правових державах, пояснюють йому, і ми вже п'ять років будуємо її. Однак ще не збудували, не вгаває чиновник, і має рацію: не збудували. І в цьому будівництві не остання цеглина —менталітет. Ми надто звикли до похмурих заґратованих споруд...

Ідеєю приватної в'язниці зацікавилися зарубіжні бізнесмени, бо вважають цю справу вельми прибутковим бізнесом. Злочинність зростає. З'явилися вже заможні, які зможуть платити за дороге «задоволення», отож треба чим скоріш «вбити кілок», аби інші не випередили. Один такий підприємець із Австрії навіть передав до Львова проект тамтешнього пенітенціарного закладу на 50—70 чоловік. Нині Владислав Осадчий пропонує цей проект із кольоровими ілюстраціями як тест на кмітливість: хто вгадає, де розташована камера? Ніхто не вгадує, бо так звана камера нагадує розкішний офіс.

—Мабуть, зарубіжні бізнесмени гадають, що скоро всі наші круті сидітимуть по тюрмах? — не без нотки іронії поцікавилася я. — Але ж вони не знають, що круті спроможні відкупитися.

—Усі не відкупляться, — заперечив Владислав Осадчий. — До того ж, поки триває слідство, все одно треба десь перебувати під вартою.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Крок перший — не останній

ПРОДУКЦІЯ одного з кращих виробництв молокопереробної галузі України — колективного підприємства «Хмельницька маслосирбаза» дістала високу оцінку на Всеукраїнській виставці товарів народного споживання, що була приурочена до 5-ї річниці незалежності України. Високий рейтинг підприємства і серед закордонних партнерів. Своїми успіхами хмельничани завдячують економічним реформам.

Як справи?

«Хмельницька маслосирбаза» набула нової форми господарювання у червні 1994 року. Підприємство було реформовано в акціонерне товариство закритого типу, тобто під час першого етапу приватизації акції розповсюджувалися тільки серед членів трудового колективу. За ними тепер і залишається контрольний пакет цінних паперів. Для забезпечення постійної сировинної бази частину приватизаційних документів колектив змушений був продати кільком переробним заводам Хмельниччини, що співпрацюють з маслосирбазою. Серед них найбільшу частку мають Кам'янець-Подільський, Ізяславський, Полонський та Віньковецький маслозаводи.

Усунення адміністративної вертикалі об'єднання —главк дало поштовх до розвитку ініціативи, пошуку найвигідніших партнерів. Свобода економічної діяльності, нові умови маркетингу дозволили не тільки зберегти обсяги виробництва, але й навіть збагатити номенклатуру продукції. Сьогодні тут випускають 11 видів плавленого та 6 видів твердого сиру. Доречно зазначити, що за цей час і продукція стала значно кращої якості. Особливо до вподоби подолянам плавлений сир «Янтарний», тверді — «Голландський», «Буковинський», «Подільський», морозиво, майонез. Не залежується на складах й інша продукція, значну частину якої вже кілька років експортують за кордон.

З минулого року на підприємстві ризикнули розпочати нову справу: організували розлив солодкої та мінеральної вод. Обладнання для цього закупили у провідних європейських компаній. Нині підприємство — виробник 6 видів солодкої води і столово-лікувальної води «Джерельна». Нова справа виявилася перспективною і вже почала приносити перші, хоч і невеликі, прибутки.

Тут цінують кожну зароблену копійку. Тому отримані прибутки намагаються не просто «проїсти», а спрямувати на технічне переоснащення виробництва.

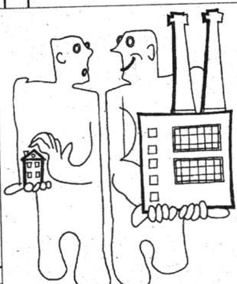
Криза неплатежів у державі, звичайно, не сприяє стабільній роботі підприємства. Для покращання ситуації маслосирбаза відкрила власні пункти торгівлі: два кіоски і три магазини в Хмельницькому та Києві. Роздрібна торгівля стала для бази тим виходом, який дозволив не тільки здешевити продукцію, а й заробляти «живі» гроші.

Розмовляючи із спеціалістами бази, робиш висновок, що у переробній промисловості процес акціонування — то перший крок до власності. Створення АТ — не вирішальний економічний стимулятор. Як і раніше, успіх приносять ініціативність, підготовка до роботи за нових умов, налагодження маркетингових служб.

Втім, акціонерне товариство чимось нагадує колгоспи — все спільне і конкретно нічиє. На думку фахівців бази, тільки обмежене коло окремих власників здатне забезпечити найвищу економічну ефективність. Лише за наявності конкретного власника можна вважати приватизаційний процес цілком завершеним. Поки що маслосирбаза зробила перший крок. Але не останній.

Олександр ЛЮКОВ.

Хмельницький.

Сходження до небес,

або в чому полягають секрети успіхів дніпропетровських авіаторів

ПЕРША недержавна авіаційна компанія з'явилася в Україні. Це — «Дніпроавіа», нині акціонерне товариство відкритого типу.

Мало хто знає, що свого часу «Дніпроавіа» єдина не увійшла до державної авіакомпанії «Авіалінії України», але відтоді навколо неї виникло чимало пліток, чуток та домислів. Зокрема, міфом є те, що це авіапідприємство чиєюсь милістю за бюджетні кошти спочатку оснастило себе новими сучасними літаками, а потім, прибравши аеропорт, перетворило його на один з кращих міжнародних.

Насправді «Дніпроавіа» спромоглася самостійно піднятися на ноги та набратися ринкового досвіду. Це стосується й розв'язання постприватизаційних проблем. Адже вчорашні авіазагін, льотно-технічний комплекс та аеропорт, об'єднавшись у спільне підприємство, не очікували манни небесної, не розраховували на «золоті дощі» іноземних інвестицій, а точно спрогнозували «нельотну погоду». Тому й почали самотужки прокладати бажаний курс, без підступних «повітряних ям».

—У грудні 1991 року, коли все розвалилося та стало називатися колишнім, — каже генеральний директор компанії «Дніпроавіа» Михайло Демиденко, — я, походивши кабінетами Москви та Києва, зрозумів, що повернути відібрані у нас гроші, як і сподіватися на державні капіталовкладення — ілюзія. Гроші треба було заробляти самим.

Невдовзі ще один висновок зробив Михайло Васильович: незалежність — шлях до переоснащення підприємства. А тому треба було вчитися працювати з кредитними ресурсами. Не з позичками, які беруть, аби якось існувати, а з довготерміновими, призначеними для оновлення та розвитку.

Коли скаржилися на брак коштів, Михайло Демиденко переконував: швидке відродження на 99 відсотків залежить від бажання діяти за нинішніми параметрами та вимогами. Чотири роки тому «Дніпроавіа» продала чотири вантажні літаки. До виручених коштів додали позичку «Промінвестбанку» та придбали відразу сім пасажирських авіалайнерів Як-42 Д. Позичку повернули більш як рік тому, а підприємство, тим часом, за рівнем обслуговування пасажирів та клієнтів досягло європейського рівня.

—Якби тоді, коли починали сходження, — каже Михайло Демиденко, — пілотам сказали, що вони увійдуть до Міжнародної асоціації цивільної авіації і літатимуть ледь не всім світом, не повірили б. Та сталося саме так: співробітництво з туристичними фірмами «Дніпро-Південь» та «Тураеро» вилилося у постійні рейси до Туреччини, Об'єднаних Арабських Еміратів, Болгарії, а з іншими бізнесово-комерційними структурами — у чартерні польоти до багатьох країн Європи, таких як Греція, Франція, Німеччина, Італія, Іспанія, а також до Ізраїлю. Причому хочу зазначити: пасажирський потік уже формують справжні туристи та представники ділових кіл, а не добре відомі «човники».

Взялися за рівень обслуговування пасажирів. «Закрили», як колись казали, це питання дніпропетровські авіатори доволі переконливо. Не розгубивши висококваліфікований кадровий потенціал своїх підрозділів, тут перейняли досвід передових авіакомпаній світу і цим забезпечили комфорт у польотах, а також сервіс наземного обслуговування. Але одна проблема залишалася — непристосованість власного аеропорту до обслуговування міжнародних рейсів. Далася взнаки, зокрема, відсутність митних та прикордонних «пропускників».

Оскільки зреклися психології покладатися лише на державні внески, «Дніпроавіа» могла виділити на реконструкцію власних не більш як чотири тисячі доларів. І знову зважилися на солідну позичку в сім мільйонів доларів. Цього разу, крім «Промінвестбанку», кредиторами виступили і комерційні «Приватбанк» та «Південкомбанк».

Нині, за найвимогливішими мірками, Дніпропетровський міжнародний аеропорт — це вікно Східної України у світ.

Тому в залік заслуг приватизованої авіакомпанії «Дніпроавіа» маємо занести й те, що вона зробила доступними такі перлини Східної України, як Придніпров'я з Донбасом, Слобожанщиною та Таврією. А останні новини такі: Дніпропетровськ відкриває постійні повітряні мости з Віднем та Франкфуртом-на-Майні.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

КІНЕЦЬ СЕЗОНУ МОРОЗИВА. ЧИ ПОЧАТОК?

ВІДПУСТКА влітку для голови правління відкритого акціонерного товариства «Вінтер» Валерія Каштана, зрештою, як і для інших працівників підприємства, — недозволенна розкіш. Ще б пак, основний прибуток приносить виробництво й реалізація морозива — справа, виявляється, досить вигідна. Тому колектив колишнього підприємства «Донецький холодильник», змінивши два роки тому назву і форму власності, ставку зробив саме на цей вид діяльності.

—На шляху до процвітання новоспечений власник долає безліч бар'єрів. Який видався найважчим? —запитую Валерія Каштана.

—Найскладніше було переконати людей, що гроші треба вкладати у розвиток, а не споживання. Власність— нова, а психологія — колишня. Доповідаю на зборах про розширення виробництва, а мені: чому, мовляв, на сусідньому підприємстві платять більше? Гаразд, кажу, давайте і ми будемо роздавати по багато грошей. Сьогодні, завтра — скільки вистачить, а потім відправимо вас у безоплатну відпустку. Потім будемо скорочувати штат. А згодом взагалі закриємося. Проїсти можна все, це неважко, а далі?

Навіщо тоді приватизація, коли не використовувати її можливості? Раніше, щоб придбати імпортну лінію, потрібна була спеціальна постанова Ради Міністрів, валютні фонди і т. ін. Зараз так: подобається, є гроші — купуй і використовуй. Якщо не зробиш цього, можеш залишитися босим і роздягненим — конкуренція на ринку надзвичайно сильна.

—Справді, місто завалене імпортним морозивом, і ви відчуваєте «дихання в спину». Мабуть, ще раз станете закликати захистити вітчизняного виробника?

—Не буду. Хоча торік мали проблеми зі збутом —возили продавати морозиво в сусідні області, до Криму. Та деякою мірою я вдячний конкурентам: вони змусили грунтовно взятися за модернізацію виробництва.

Ми пішли іншим шляхом. Якщо привізне морозиво начинене величезною кількістю ароматизаторів, то ми зберегли традиційний його склад. Цього року повністю змінили технологію: лінію придбали в Данії, ароматичну глазур і стабілізатори — в Англії, етикетки — у Фінляндії, компресор — в Америці. Тож якість виходить європейська, а смак — наш, рідний. Нинішнього року попит на продукцію фірми навіть перевищував пропозицію. І ще одздобуток: чи не вперше за останній час у підприємства з'явилася можливість не просто «латати дірки», а дбати про віддалену перспективу.

— Переважна більшість ваших акціонерів — нинішні та колишні працівники «Вінтера». Нещодавно додався ще один співвласник — сільгосппідприємство. Чим це викликано?

—З товаровиробником треба дружити. Приватизація підприємств з переробки сільгосппродукції свого часу відбулася без участі селян. Цього року ми вирішили виправити несправедливість і продали державну частку акцій — близько чотирьох відсотків — КСП «Бешівський» Старобешівського району. Тепер частину молока закуповуємо у селян, що значно дешевше, ніж на молокозаводі. З іншого боку, для колгоспу акції стабільного підприємства — неабияка підтримка.

Цього року ВАТ «Вінтер» випустило акції другої емісії. Всі 23 тисячі акцій розійшлися досить швидко. «Морозивний» бізнес вважають одним з перспективних: адже рядовий українець споживає за рік усього 2—3 кілограми цих ласощів, у той час як рядовий американець — 12 кілограмів. Хтозна, чи знають про це власники акцій першої емісії, але отримані дивіденди більшість з акціонерів вирішила вкласти в нові цінні папери.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Чи впишемося в європростір зі своїм уставом

(Початок на 1-й стор.).

Ніхто й не тішив себе надіями, що шлях до європейського простору буде устелений трояндами і ми промчимо ним зі швидкістю кур'єрського потягу. Проте з'ясувалося, що на ньому аж надто багато проблем, розв'язувати які навіть за допомогою знаних і авторитетних у світі правників з країн усталених демократій доводиться з великими труднощами. Їх не передбачали й ті зарубіжні фахівці, що мають у цій галузі великий досвід. Як зізнався член Палати лордів Великобританії та депутат Європейського парламенту трьох скликань, член консервативної партії лорд Кінгсленд, важко давати рекомендації, коли ти представник зовсім іншої політичної традиції. Тож і закликав сприймати їх й застосовувати, враховуючи власні національні традиції.

Справді нелегко визначитися, а ще важче узаконити, на перший погляд, прості, а насправді, вирішальні питання: якими мають бути взаємини між політичними фракціями та президентом, хто прийматиме рішення і стосовно чого, якими мають бути стосунки між судами, роль і місце преси — сотні регулюючих запитань, на які необхідно дати відповідь. Інакше суспільство потрапляє в правовий хаос з усіма наслідками, що з нього випливають.

Україна нині перебуває в стані реформ. І одна серед найважливіших — правова. Тому учасники семінару намагалися всебічно розглянути проблеми законодавчих процедур. Зокрема, жваву дискусію викликала тема «Українське законодавство та порівняльний аналіз із парламентськими процедурами Європейського парламенту», «Конституція України, регламент, статус депутата парламенту, роль постійних комітетів, груп і фракцій».

Цікавий факт: у Великобританії, скажімо, прийняття законодавчого акта вимагає досить тривалого часу — до двох років. В Україні часто Верховна Рада приймає закон протягом лише кількох місяців. За такий поспіх суспільство досить дорого платить.

Що слід зробити, щоб плата була якомога меншою — аж до уникнення помилок у законотворчому і законодавчому процесі? Один із шляхів до цього — адаптація та гармонізація українського законодавства із законодавством європейської спільноти з тим, щоб права людини захищалися, як те вимагає демократія.

Ось таку непросту проблему намагалися розв'язати учасники семінару в Києві.

Валентина ПОЛІЩУК.

На знімку: Голова Верховної Ради України Олександр Мороз серед учасників семінару.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Страсбург викликає Масхадова

Прислів'я «Краще поганий мир, ніж хороша війна» у Чечні, схоже, не справджується. Ситуація напівмиру, як і слід було очікувати, почала перетворюватися у стан напіввійни.

Коментар

Навіть за хронологією подій важко визначити, що стало причиною зростання напруженості (яка час від часу трансформувалася на стрілянину) в Ічкерії.

Чеченські лідери вважають, що кремлівське керівництво в односторонньому порядку порушило Хасав'юртські домовленості, зупинивши виведення Федеральних сил з Чечні. Прем'єр-міністр РФ Віктор Черномирдін запевняє, що такий захід був вимушений, бо, «втілюючи мирні ініціативи, слід насамперед керуватися Конституцією», а не популістською ідеєю.

Щодо популізму, то останнім часом найбільше закидів довелося почути представникові Президента РФ у Чеченській Республіці Олександрові Лебедю. Саме його звинувачують у тому, що, намагаючись покласти край війні в Чечні, він пішов на неприпустимі поступки чеченським лідерам. Про що ж йдеться?

Чечні було надано право сформувати новий коаліційний уряд. Нині стало зрозуміло, що в новому виконавчому органі перевагу матимуть ті політичні сили, які відстоюють цілковиту незалежність Ічкерії від Москви. Нарада з питань врегулювання кризи в Чеченській Республіці (якщо цю майже дворічну війну взагалі можна назвати кризою), яку було скликано з ініціативи Віктора Черномирдіна, постановила процес формування коаліційного уряду в Чечні вважати порушенням Хасав'юртських домовленостей. Бо, мовляв, кандидатів до кабінету міністрів добирають без урахування побажань федерального центру.

Подейкують також, що в Кремлі стурбовані дедалі зростаючою популярністю Олександра Лебедя. Не випадково «ГРТ» почало популяризувати тезу, що сценарій мирного врегулювання розроблено кілька місяців тому, і виведення федеральних військ із Чечні розпочалося б і без участі генерала. Свідченням того, що Лебедю намагаються підрізати крила, є поновлення державної комісії з врегулювання кризи, котру, як відомо, було ліквідовано після передання всіх повноважень Ради безпеки та її секретареві Олександру Лебедю.

Підігріла пристрасті і Рада Європи, яка вирішила запросити на чергову сесію Парламентської Асамблеї РЄ одного з чеченських лідерів Аслана Масхадова. На думку заступника голови Ради Федерації Василя Ліхачова, РЄ не повинна «інтернаціоналізувати» конфлікт, «створюючи штучну ситуацію міжнародно-правового визнання чеченської опозиції».

Цікаво, що несподівано перепало на горіхи й... Україні. Ліберал-демократ Володимир Жириновський на прес-конференції в Москві запевнив присутніх, що нині тривають українсько-чеченські переговори щодо відкриття в Києві консульства Ічкерії. Ця заява змусила представника МЗС України Вадима Долганова виступити із спростуванням: якщо в Києві і проходили якісь переговори, то тільки на рівні керівників окремих партій, наприклад, УНА-УНСО. «МЗС України сприймає це як звичайні зустрічі на партійному рівні, і не більше... Про переговори щодо відкриття в Україні консульства Ічкерії не може бути й мови».

До речі, практика звалювати проблеми з хворої голови на здорову відома давно. Щоб якось відвернути увагу громадськості від кризи, яка спіткала нині мирний процес, варто лишень віднайти «ворогів» за рубежем. Але чеченську проблему розв'язувати таки доведеться. Інакше поганий мир знову стане хорошою війною.

Наталя ФІЛІПЧУК.

ВИЗНАЧИМОСЯ З ПЛАНАМИ

У Міністерстві закордонних справ відбулися україно-болгарські консультації. Дві країни вирішили узгодити свої позиції напередодні п'ятдесят першої сесії Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй. Така міжнародна практика — консультуватися з найважливіших питань — існує давно. Україна також вирішила скористатися з неї.

За повідомленням начальника управління міжнародних організацій МЗС Володимира Єльченка, сторони обговорили під час зустрічі запропонований Болгарією проект резолюції ООН щодо преференцій країнам, що зазнали збитків внаслідок виконання резолюції Ради Безпеки ООН з введення санкцій проти Союзної Республіки Югославія. До речі, Україна — співавтор даного проекту.

Було обговорено також ініціативи, проголошені Президентом України Леонідом Кучмою під час його виступу на ювілейній 50-ій сесії ГА ООН. Йшлося, зокрема, про можливість створення у рамках ООН Ради економічної безпеки, про проголошення у Центральній та Східній Європі без'ядерної зони, про додаткові гарантії для країн, що добровільно відмовилися від ядерної зброї.

Як зазначив Володимир Єльченко, відповідні консультації на різних рівнях уже відбулися з Австрією, Албанією, Великобританією, Грецією, Німеччиною, Польщею, Румунією, Угорщиною, Фінляндією. Крім цього, як спостерігач Україна взяла участь у консультаціях країн СНД, що пройшли у Москві з ініціативи Російської Федерації, повідомляє Укрінформ.

Хроніка. Факти. Події

● Київ

На інвестиційному полі прогнозується потепління

(Початок на 1-й стор.).

Під час бесіди О. Мороз наголосив, що парламент зацікавлений у сприятливому кліматі для залучення інвестиційного капіталу і формування сучасного фондового ринку. З проголошенням незалежності, зазначив він, велася послідовна робота у цьому напрямі.

На думку глави парламенту, у процесі можна виокремити три найважливіших етапи. Перший був у 1991-94 роках, коли спробували створити особливе нормативне поле для прямого іноземного інвестора. Другий базувався на попередньому досвіді й тяжів до класичного фондового ринку. Третій розпочався нинішнього року і вже ознаменувався прийняттям законотворчих нормативних актів, які нормалізують інвестиційний процес: затверджено концепцію формування фондового ринку, створено державну комісію з контролю за обігом державних цінних паперів. А Закон "Про режим іноземного інвестування" створює цивілізовані умови для діяльності власників капіталу.

● Вашингтон

Вгамують Саддама Хусейна?

Президент Клінтон оголосив, що він розпорядився послати контингент американських військ до Кувейту. Мета цієї операції, за його словами, — «поліпшення стратегічних позицій США та їхніх союзників, а також стримування Саддама Хусейна з тим, щоб обмежити загрозу з його боку для сусідів».

Помічник держсекретаря США Роберт Пеллетро, з метою знайти вихід з кризи в регіоні, проведе цього тижня зустрічі з лідерами двох суперницьких курдських угруповань, що діють на півночі Іраку.

● Брюссель

Операція наближається до завершення

Новий натовський штаб керуватиме продовженням миротворчої операції у Боснії. Його офіційна місія — виведення з Боснії міжнародних Сил щодо виконання Дейтонських угод, чий мандат закінчується 20 грудня. Про це стало відомо із джерел у штаб-квартирі альянсу.

● Сеул

Шпигунів вистежили

Підрозділи південнокорейської армії зав'язали бій з групою північнокорейських шпигунів, які проникли на територію Республіки Корея. Як повідомило сеульське телебачення, перестрілка розпочалася в горбистих районах поблизу міста Кангун. Армійські частини за підтримки вертольотів почали прочісувати місцевість після того, як на східному узбережжі неподалік військово-демаркаційної лінії, що розділяє Корейський півострів навпіл, було знайдено північнокорейський легкий підводний човен. Очевидці стверджують, що бачили п'ять-шість чоловік, одягнених у військову форму, які висадилися й вирушили в глибину країни.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Про що говорять

Вірус грошової реформи заразний?..

Щойно «відшуміла» грошова реформа в Україні, як народилися чутки про майбутню заміну... російських рублів. Публікації в пресі змальовують таку подію як своєрідний варіант грошової реформи або заміну грошей на нові, з меншою кількістю нулів (тобто деномінацію).

За словами голови Центрального банку РФ Сергія Дубініна, по-перше, деномінація, про яку останнім часом говорять усе більше, якщо й відбудеться, то не принесе ніяких конфіскаційних або інших неприємностей громадянам. По-друге, і це головне, сьогодні відсутні економічні передумови для проведення такої акції. Зменшувати кількість нулів на банкнотах доцільно, коли припиняється спад у виробництві й перестануть рости ціни.

... Проте на хвилююче запитання громадян, чи готує держава нові гроші, головний банкір Росії чесно відповів: «Так». Хоча, пояснив він, це й не означає, що країну очікує грошова реформа...

На коліна поставили тих, хто допомагає країні піднятися

(Початок на 1-й стор.).

— Кажуть, здоров'я тоді добре, коли про нього забуваєш. Відчувається, Олександре Іллічу, що така «забудькуватість» не на добро, а на зле обернулася для геологорозвідувальної галузі. Знає народ, що Україна — найбагатша в Європі країна за різноманітністю й запасами мінеральної сировини (а родовища титану, каоліну, графіту, декоративно-облицювальних матеріалів, мінеральних вод взагалі світового класу!), і спокійний...

— Справді, світ дивуємо, але не багатствами, а самовбивчим спокоєм. Адже підземні комори України багаті не лише на традиційні корисні копалини, родовища яких давно розробляють —залізні й марганцеві руди, уран, вугілля, нерудну сировину для металургії, нафту й газ, калійні солі, будівельні матеріали та інше. За останні роки, завдяки зусиллям вчених і виробничників, виявлено родовища золота, міді, молібдену, хрому, рідкоземельних елементів, свинцю і цинку, цирконію, ітрію. Отримують підтвердження високі прогнозні оцінки на відкриття алмазів (цього року відкрито кімберлітову трубку поблизу Бердянська). Виявлено ряд родовищ агрохімічної сировини — фосфоритів, глауконітів, сапонітів.

Одне слово, визначилися цілком нові напрями. Їхня реалізація для економіки України має винятково важливе значення. На часі форсування розвідки перспективних родовищ, підготовка їх до промислового освоєння, активізація пошуку нових! Адже через недостатню вивченість надр немає упевненості, що знайдено кращі родовища. Особливо слабко вивчено фундамент Українського щита —структури, ладні здивувати унікальними відкриттями.

— Ви згадали про агрохімічну сировину. Дефіцит мінеральних добрив збільшується з кожним роком, аграрники давно б'ють тривогу. У багатьох країнах агрогеологія стає вельми популярною. А як ідуть наші справи?

— Кілька років тому ми з Академією аграрних наук і Мінсільгосппродом провели спільну колегію, намітили, що робитимемо далі. Приміром, наші фосфорити значно бідніші африканських.

Чи варто видобувати? Науковці довели, що завдяки комплексному складу вони все ж таки сприяють збільшенню врожайності, позитивно впливають на структуру ґрунтів.

Нещодавно я побував на міжнародному геологічному конгресі в Пекіні. У Китаї агрогеології надають особливу роль. Держава активно підтримує не лише пошуки й розвідку, а й вивчення технологій використання тої чи тої сільськогосподарської сировини. На жаль, у нас цей напрям нині гальмує, навіть не розвинувшись.

— Олександре Іллічу, ми пишаємося тим, що «Голос України» один з перших у вітчизняній пресі порушив проблему видобутку української вуглеводневої сировини. Тепер ось і програма державна є, й інвесторів, ніби, залучають, а нафту й газ країна, як і раніше, імпортує, примножуючи борги за енергоносії. Розумію, що не до вас запитання, але все ж таки — доки?

— Проблема видобутку власних нафти й газу — складна. Основні прогнозовані запаси перебувають на значних глибинах. Те, що було зверху, вивчено і, як правило, взято. А ось обсяги глибокого пошуково-розвідувального буріння за останніх п'ять років зменшилися у вісім разів. Навіть порівняно з минулим роком — утричі! І все ж таки відкриття є. Приміром, Сухівське родовище нафти на Сумщині, де запаси — більш як півмільйона тонн. Підтверджено прогнози на багатьох інших ділянках Дніпрово-Донецького регіону.

Тільки працюй, як це передбачено державною програмою! Проте нині цілим підрозділам ні за що і нічим працювати. Наявне обладнання зношене, застаріло, не придбано за чотири роки жодного верстата глибокого буріння.

Можна, звісно, малювати райдужні теоретичні прогнози щодо паливних ресурсів, але вони потребують підтвердження. Навмання жоден підприємець гроші не вкладатиме, чи то в нафту, газ або навіть золото чи алмази. А ми змушені взагалі припинити роботи з розвідки нафти й газу, інших дефіцитних корисних копалин.

— Як так, адже згідно з Кодексом України «Про надра» гроші, отримані від користувачів надрами, мають надходити до бюджету цільовим призначенням — для розвитку мінерально-сировинної бази. Тобто ті, хто піднімає країну з колін — пошуковці, розвідники родовищ, — не повинні мати потребу хоча б у коштах.

— Теоретично все так, але в житті — інакше. На порозі зими ми опинилися в катастрофічній ситуації. Не можемо запасти паливо, матеріали для буріння свердловин, не в змозі здійснити ремонт будівель, обладнання.

До бюджету за видобуток корисних копалин надійшло понад 11 трлн. крб. А профінансовано геологорозвідувальні роботи лише на 23% від ліміту на 8 місяців. Коли взяти річний ліміт, затверджений до бюджету, то отримали ми на все близько 15%, або в 1,6 раза менше, ніж торік. Заборгованість із заробітної плати становить 2 трлн. крб.

Якби ми працювали лише головою, олівцем і комп'ютером, можливі були б й інші варіанти виходу з кризи —тривалі відпустки, консервація досліджень тощо. Але в нас — виробництво, без якого ні геологічна наука, ні практика існувати не можуть. Головні витрати пов'язані з бурінням, проходкою гірських виробок, з отриманням інформації, без якої не можна організувати видобуток корисних копалин.

Це добре розуміють в уряді, в Мінекономіки. Віце-прем'єр-міністр Анатолій Кінах, куратор нашої галузі, двічі брав участь у розширеному засіданні колегії комітету, не раз давав Мінфіну та казначейству доручення про наше фінансування. Ситуація покращувалася, але, на жаль, на дуже короткий час...

— А відомий постулат — порятунок потопаючих справа рук самих потопаючих — не розглядали?

— І розглядаємо, і діємо. Закінчуємо акціонування галузевих заводів. Звернулися до уряду з пропозицією вносити до переліку акціонованих підприємств якомога більше геологічних, щоб інвестори могли ширше залучати наших фахівців. Адже гріх втратити такий кадровий потенціал! Складніше — з експедиціями. Колись ми пишалися, що завдяки геологам з'явилися цілі поселення, містечка. А нині соцкультпобут з балансу геологічних підприємств немає кому передавати.

— Але це спільна біда і вугільників, і військовиків, і геологів...

— Так то воно так, але у такий складний для нас перехідний період, вважаємо, що галузь заслуговує на більше розуміння й підтримку. На міжнародному геологічному форумі від імені шести тисяч делегатів пролунало: «Геологи можуть і мають створювати майбутнє!» За цією нібито пишномовною фразою приховано великий зміст. Мінерально-сировинну базу першої чверті XXI століття треба створювати вже сьогодні, слід також потурбуватися про попередження техногенних катастроф. Щодо цього геологи можуть зробити дуже багато.

Нині відбувається формування державного бюджету на 1997 рік. Разом з Мінекономіки, Мінпромом ми обгрунтували пропозицію розвідки родовищ золота Українського щита, передбаченої, до речі, державною програмою «Золото України». Проте Мінфін не вніс до проекту цей напрям. За рахунок рентних платежів за вуглеводні сподівалися частково здійснити технічне переобладнання робіт на нафту і газ, підтримати геофізичні дослідження. Проте це також не знайшло відображення в проекті бюджету.

Певні надії покладали на нещодавно створену АК «Укрзолото», на залучення недержавних коштів до розвідки і розроблення фосфоритів, міді. Проте все це — у майбутньому. Але той, хто йде з грошима, хоче вже сьогодні впевнитися, що йде недаремно. Йому потрібна серйозна геологічна інформація. Звідки їй узятися, коли галузь, на жаль, деградує, фактично гине?!

Так, ми не виробляємо продукцію у її звичному розумінні. Геологічні прогнози, відкриття і в ринкових країнах не приносять відразу величезних «живих» грошей. Але для розвитку економіки країни, зміцнення її могутності успіхи геології — неоціненні.

Розмову вела
Людмила МЕНЖУЛІНА.

На знімку: Олександр Зарицький, перший заступник голови Держкомгеології.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Місцеве самоврядування

Досвід, що працюватиме на реформи

У КИЄВІ відбувся українсько-шведський семінар «Господарська діяльність місцевого самоврядування: досвід комунальних підприємств і компаній», організований Фондом сприяння місцевому самоврядуванню України та Шведською асоціацією місцевих влад.

Зарубіжні експерти — їх очолював Свен Ріммхаген зі Стокгольма — запропонували розглянути досвід комунальних компаній, що належать у Швеції органам місцевого самоврядування. Чим саме він прикметний? Як засвідчує практика, такі компанії мають широку правову й господарську автономію (державним органам заборонено втручатись у їхню діяльність), здатні розв'язувати складні муніципальні проблеми, поєднувати комерційні інтереси з громадськими потребами, раціонально використовувати кошти самоврядних інституцій і приватних власників. Саме це допомагає утримувати шведське житлово-комунальне господарство в належному стані.

Чи «спрацює» запропонований досвід за наших умов? Однозначної відповіді немає. Бо в Україні поки що не створено належне підгрунтя для місцевого самоврядування. Для його повсюдного становлення, зазначив на семінарі заступник керівника управління з питань територій адміністрації Президента України Володимир Яцюк, потрібні час і відповідні зусилля з боку держави. Зокрема, багато залежить від того, якого змісту набуде закон про місцеве самоврядування (його проект, як відомо, невдовзі розглядатиме наша Верховна Рада). Значну роль мають відіграти ті його статті, підкреслив заступник директора НДІ при Міністерстві фінансів України Василь Кравченко, які визначатимуть фінансово-економічні аспекти становлення місцевого самоврядування. Настав час подбати про реальне втілення конституційного положення, що матеріальною й фінансовою основою місцевого самоврядування є рухоме й нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, інші кошти, земля, природні ресурси в містах, а також об'єкти їхньої спільної власності, що перебувають в управлінні районних та обласних Рад. Відтак з'являться сприятливі умови, за яких зможе належно прислужитися досвід шведських комунальних компаній, що неабияк зацікавив учасників міжнародного семінару.

Володимир ІВЧЕНКО.

Київ.

Весь світ професійного звуку та світла!
3-6 жовтня
НВЦ, павільйон 19
- аудіотехнології
- музичні інструменти
ПРОФЕСІЙНЕ АУДІООБЛАДНАННЯ, ДУХОВІ, СТРУННІ, УДАРНІ ТА КЛАВІШНІ ІНСТРУМЕНТИ, ЕЛЕКТРОІНСТРУМЕНТИ, МАГАЗИНИ, ДИСТРИБ'ЮТОРИ, СТУДІЇ ЗВУКОЗАПИСУ, СВІТЛОВА ПОСТАНОВКА, КОМП'ЮТЕРИ ТА ПРОГРАМИ, ПРОДЮСЕРСЬКІ ЦЕНТРИ, ТЕЛЕПРОГРАМИ, РАДІОСТАНЦІЇ, МУЗИЧНА ПРЕСА, НАРОДНІ МАЙСТРИ МУЗИЧНИХ ІНСТРУМЕНТІВ, МУЗИЧНА ЛІТЕРАТУРА, ТИРАЖУВАННЯ АУДІОПРОДУКЦІЇ та інше.
МІЖНАРОДНИЙ МУЗИЧНИЙ ЯРМАРОК
КИЇВ 96
Спецмаршрут автобусу від станції метро "Республіканський стадіон"
ТЕЛ.: (044) 416-0103
(044) 261-7524

РАСПРОДАЖА
21043 - $ 4900
21053 - $ 4500
21061 - $ 5000
21074 - $ 5100
21083 - $ 5400
21093 - $ 6000
21099 - $ 6900
Модели 1996 г.
ВАЗ в Словакии!
г. Кошице: 8-10-(4295)749966, 8-10-(4290)1902974.
Москва: (095) 974-0033, 974-0034

Реклама в газеті "Голос України"
Тел. 441-89-34.
Факс. 449-85-62.

РАСПРОДАЖА!
Из республики Молдова
По общегражданскому паспорту (или по доверенности)!
ВАЗ

21043	$ 5000	21083	$ 5500
21053	$ 4600	21093	$ 6100
21061	$ 5000	21099	$ 7000
21107	$ 5100	21213	$ 5800

Все модели 1996 г.
Оформление - 3 часа.
Выдается транзитный номер.
г. Бельцы: 8-04231-25537, 8-04231-24430.

Одесский завод «Электронмаш»
производит и реализует:

- электросепаратор с новой конструкцией сепарирующего узла, позволяющего производить по новой технологии высококачественные сливки;
- электромясорубку;
- электромиксер с кофемолкой;
- электрозвонок квартирный;
- сигнализацию квартирную «Пароль»;
- замок кодовый;
- замок механический навесной;
- антенну автомобильную «Волна»;
- выключатель массы с противоугонным устройством;
- фильтр питания для радиоаппаратуры;
- магнитофонные стереоголовки.

ОПЛАТА ПО ДОГОВОРЕННОСТИ.
ОПТОВЫМ ПОКУПАТЕЛЯМ СКИДКА ДО 20%.
Обращаться: 270104, Одесса, пр. Маршала Жукова, 101,
завод «Электронмаш», тел. (0482) 44-91-26, факс 44-93-40.

ПРОМКОМПЛЕКТ
ПРЕДЛАГАЕТ

Более 400 наименований продукции

Трубопроводная арматура,
газосварочное оборудование,
газовые и водяные счетчики,
сантехника и инструменты.

© РИА "Эларт"

(044) 435 7821, 435 6988, 432 7682, 452 1048

В МИРЕ САНТЕХНИКИ (044)435 6003

ПОРШНЕВАЯ ГРУППА
(гильза, поршень, палец, кольца, вкладыши, прокладки)

ДЛЯ АВТОМОБИЛЕЙ: *КамАЗ, МАЗ, КрАЗ, ГАЗ-53, ЗИЛ-130, "ИКАРУС", УАЗ, ГАЗ-24, "Москвич-412", ВАЗ, ЗАЗ, ГАЗ-21, "Таврия"*

ДЛЯ СЕЛЬХОЗТЕХНИКИ: *Т-150, МТЗ-80, -82, ДТ-75, "Кировец", «Нива», «Колос», для двигателей: Д-240, А-41, 01М, СМД-14,-18,-20,-22,-31,-60*

для ГАЗ-53: коленвал, диск и корзина сцепления.

ТОПЛИВНАЯ АППАРАТУРА
для дизельных двигателей (*распылители, форсунки, плунжерные пары*).
для КрАЗа: ТНВД.

Возможен бартер на продукты питания

ЧП «СПАРК»,
Киев, ул. Чаадаева, 3а (Борщаговка).
Тел./факс: (044) 474-4177.

формула ДЖЕЛКО:

АССОРТИМЕНТ
КАЧЕСТВО
ЦЕНА
ДОСТАВКА

ткани ДЖЕЛКО
для спецодежды

Результат всегда в Вашу пользу!

ТЕЛ./ФАКС: /044/
244 2932
244 3439
244 2135
244 2487
244 4015
244 3157

ИНТЕРАГРОЕКСПОРТ
ВИРОБЛЯЄ
КОМПЛЕКТУЄ
РЕАЛІЗУЄ
ГАРАНТУЄ

ТАЛІ електричні г/п 0,5 - 10 т.;
КРАН-БАЛКИ г/п 1 - 10 т.;
НАСОСИ промислові;
ВЕНТИЛЯТОРИ промислові;
ПИЛОРАМИ УЛ-63.

Київ-254053,
вул. Кудрявська, 8-в.
Тел./факс: (044) 212-11-29
212-30-18

Готовьтесь к зиме!
Центр торговли «Промприбор»
предлагает котельное оборудование:
автоматика КСУМ 2П, КСУ к паровым и водогрейным котлам, печам, сушилам. ЗЗУ; КЗУ; датчики, манометры, ЭКМ, НМП, ТнМП; вентиляторы, дымососы, горелочные блоки; газовые счетчики РГ, СГ, самописцы ДСС; шкафные газорегуляторные установки, оборудование ГРП; МЭО; котлы различной мощности, в том числе «Факел», Д-721; бытовые газовые счетчики, котлы КЧМ-2м
с доставкой по Украине
или самовывоз со склада в Полтаве.
Тел.: (0532) 58-46-19, 58-47-21; факс 58-48-30.
Со склада в Енакиево тел. (06252) 2-41-08,
факс 5-44-85.

Проспект эмиссии акций АБ «Аллонж» пятого выпуска

1. Характеристика эмитента

Акционерный банк «Аллонж» зарегистрирован Национальным банком Украины 29 января 1993 года.

На 2 сентября 1996 года зарегистрированный и полностью оплаченный уставный фонд банка составляет 620 000 гривень.

Высшим органом управления банка является общее собрание акционеров. Управление текущей деятельностью банка осуществляет правление банка. Контроль за деятельностью исполнительного органа осуществляет совет банка.

Председатель совета банка — Сергиенко Игорь Владленович, председатель правления АБ «Элита».

Председатель правления банка — Стадник Андрей Павлович — образование высшее экономическое, стаж работы — 7 лет.

Главный бухгалтер — Анисимова Татьяна Николаевна —образование высшее экономическое, стаж работы — 19 лет.

АБ «Аллонж» расположен по адресу: Украина, 252023, г. Киев, ул. Шота Руставели, 5.

2. Описание деловой активности эмитента

Основа финансовой политики АБ «Аллонж» —надежность, прибыльность и высокое качество предоставляемых услуг. Целью деятельности банка является содействие развитию товарно-денежных отношений в Украине через расширение спектра банковских услуг, поддержка различных форм предпринимательства и частного бизнеса, привлечение отечественных и иностранных инвестиций, развитие экономических связей с другими регионами и государствами. Экономические нормативы, установленные Национальным банком Украины, выполняются.

Банк не имеет просроченной задолженности перед кредиторами и по платежам в бюджете.

3. Данные о пятой эмиссии

Общим собранием акционеров АБ «Аллонж» (протокол № 17 от 2 сентября 1996 года) принято решение о пятом выпуске акций на сумму 770 000 гривень. Планируется выпустить простые именные акции в количестве 700 000 штук номиналом 1 гривня и именные привилегированные акции в количестве 70 000 штук номиналом 1 гривня. Серии и порядковые номера акций:

серия IV-А, с 000 001 по 700 000,
серия IV-В, с 700 001 по 770 000.

Форма выпуска — безналичная.

Финансовые средства, полученные от размещения акций пятой эмиссии, будут использованы для дальнейшего развития банка, укрепления его положения на рынке, наращивания масштаба банковской деятельности, обеспечения безусловного соблюдения экономических нормативов.

Простые именные акции пятой эмиссии размещаются в свободной продаже среди юридических и физических лиц Украины в соответствии с действующим законодательством по курсовой цене не ниже номинальной стоимости.

Преимущественное право на приобретение акций пятой эмиссии банка имеют учредители, акционеры и сотрудники банка.

Подписка на акции будет производиться с 1 октября 1996 года по 3 декабря 1996 года. Заявленные акции приобретаются путем внесения денежных средств в гривнях на соответствующие счета банка.

По истечении указанного срока подписка прекращается.

Общим собранием акционеров могут быть приняты решения: о досрочном закрытии подписки при достижении более чем 60 % от объявленной суммы; о принятии фактически набранной суммы на дату окончания подписки; об отказе от выпуска.

При отказе от выпуска подписавшимися на акции возвращаются внесенные ими суммы не позднее чем через 30 (тридцать) дней после окончания срока подписки. За неисполнение этого обязательства банк несет ответственность, определенную действующим законодательством Украины.

Реализация акций производится на основании заключенного договора, в соответствии с которым банку должны быть представлены документы, определяемые требованиями Национального банка Украины. После полной оплаты акций владельцу выдается временное свидетельство на суммарно номинальную стоимость и количество приобретенных акций. После регистрации итогов выпуска в контролирующих органах временное свидетельство обменивается на сертификат акций.

Доля любого из акционеров АБ «Аллонж» не может превышать 35 % уставного фонда банка.

Основные и возможные права держателей акций банка определяются действующим законодательством Украины, уставом банка, положением об акциях, выпускаемых АБ «Аллонж».

Владение простыми именными акциями дает их владельцам право на участие в управлении банком посредством голосования на общих собраниях акционеров.

Дивиденды по простым именным акциям пятой эмиссии будут начисляться пропорционально количеству акций в уставном фонде банка и по дате их оплаты.

Размер дивидендов, выплачиваемых владельцам именных привилегированных акций, не может быть меньше дивидендов, выплачиваемых акционерам — владельцам именных простых акций.

Владельцы привилегированных именных акций имеют право преимущественного получения дивидендов и приоритетного участия в распределении имущества в случае его ликвидации.

Дивиденды выплачиваются в сроки и порядке, определенном общим собранием акционеров банка.

Выплата дивидендов и операции по акциям будут производиться по адресу: Украина, 250023, г. Киев, ул. Шота Руставели, 5.

Все взаимоотношения банка и акционеров регулируются действующим законодательством Украины.

АБ «Аллонж» реализует акции самостоятельно, без привлечения финансовых посредников.

4. Данные о предыдущих эмиссиях

В первой эмиссии с 24 мая 1993 года по 24 ноября 1993 года размещено 7 000 простых именных акций номиналом 10 000 карбованцев на сумму 70 000 000 карбованцев (свидетельство о регистрации от 24.01.1994 г. № 30/1/94).

Во второй эмиссии с 24 декабря 1993 года по 9 февраля 1994 года размещено 193 000 простых именных акций номиналом 10 000 карбованцев на сумму 1 930 000 000 карбованцев (свидетельство о регистрации от 2.08.1994 г. № 310/1/94).

В третьей эмиссии с 1 июля 1994 года по 20 сентября 1994 года размещено 800 000 простых именных акций номиналом 10 000 карбованцев на сумму 8 000 000 000 карбованцев (свидетельство о регистрации от 14.07.1995 г. № 263/1/95).

В четвертой эмиссии с 13 января 1996 года по 30 июня 1996 года размещено и обменено на акции предыдущих выпусков 620 000 простых именных акций номиналом 100 000 карбованцев на сумму 62 000 000 000 карбованцев (свидетельство о регистрации от 30.08.1996 г. № 424/1/96).

Простые именные акции АБ «Аллонж» первой, второй, третьей эмиссий размещены среди юридических лиц Украины и обменены на акции четвертого выпуска.

5. Факторы риска

Принимая решение о покупке акций АБ «Аллонж», необходимо учитывать: изменения в законодательстве о деятельности коммерческих банков Украины;

ухудшение экономического положения в стране.

Акции продаются по адресу:

Украина, 252023, г. Киев, ул. Шота Руставели, 5;

телефон/факс (044) 227-70-53.

Баланс АБ «Аллонж» на 1.07.1996 г. (в млн. крб)

АКТИВ на 1.07.1996 г.

1. Корсчет в НБУ	46911
2. Кредиты, выданные банком	21540
среди них долгосрочные	1682
прочие кредиты	19858
3. Основные средства и капиталовложения	6673
4. Дебиторы	2001
5. Расходы будущих периодов	2025
6. Отвлеченные средства- за счет прибыли	17
Баланс	**79167**

ПАССИВ на 1.07.1996 г.

1. Уставный фонд	62000
2. Резервный фонд	568
3. Другие фонды банка	6935
4. Расчетные и текущие счета клиентов банка	6995
5. Депозиты юридических лиц	407
6. Кредиторы	1360
7. Доходы будущих периодов	885
8. Прибыль 17	
Баланс	**79167**

Арбітражний суд Києва (Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44В) за позовом ДПІ Подільського району Києва порушив справу про банкрутство № 2/209 від 12.08.96 р. стосовно малого підприємства «Щек» (Київ, вул. Верхній Вал, 16; р/р 468032 в Старокиївському відділенні УСБ).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Днепропетровской области (320004, Днепропетровск, пр. Кирова, 1) возбудил дело № Б 11-206 от 24.06.1996 о признании банкротом 000 «ТАНТРА» (Днепропетровск, ул. Комсомольская, 52; р/с 2467229 в АКБ «Южкомбанк»).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

У номер

Київ

Історія без ілюстрацій та ілюзій

Наприкінці вересня відбудеться презентація книги — «Українська державність у XX столітті», підготовленої редакційним колективом часопису «Політична думка» (головний редактор — кандидат історичних наук Володимир Полохало).

У виданні представлено ретроспективу вітчизняної державницької думки від початку XX сторіччя і до останнього його десятиліття, досліджено місце України в зарубіжних геополітичних концепціях.

Книга вийшла трьома мовами — українською, російською та англійською і стане в пригоді не тільки науковцям чи викладачам, але й студентам, усім, хто цікавиться політологією, історією міжнародних відносин, студіює соціальну та політичну філософію.

Львів

Мистецтво — вічне

«Життя швидкоплинне — мистецтво вічне». Такий напис прикрашає фасад Палацу мистецтв, який урочисто відкрито у Львові. Цю ошатну чотириповерхову споруду в центрі міста будували десять років. Чудовий подарунок митцям та й усім львів'янам зробили будівельники з нагоди свята незалежності України та 740-річчя Львова, яке відзначатимуть 21—22 вересня.

На львів'ян і гостей чекає велика мистецько-розважальна імпреза. До слова, влаштовують свято не за бюджетні, а на меценатські, спонсорські кошти. У його рамках відбудуться і благодійні акції: малозабезпеченим видадуть матеріальну допомогу, дітей частуватимуть цукерками від «Світоча», а дорослих — пивом від «Колоса».

Кіровоград

Меморіал у Гусарському лісі

Пам'ятник жертвам фашистського геноциду проти євреїв у роки війни відкрито в Гусарському лісі, що в Новоукраїнському районі Кіровоградської області. Ініціатором його створення стала редакція тижневика «Новоукраїнські новини». Але власних сил і коштів журналістам, певне, не вистачило б, якби не долучилися спонсори. Це місцевий Капустянський гранкар'єр, каменотеси якого з чорного каменю зробили плиту з написом «Євреї — жертви фашизму», завод залізобетонних виробів, Новоукраїнський щебеневий завод.

Древня столиця наскрізь пронизана новаціями

УСЕ ТЕЧЕ, все змінюється... Певно, це гераклітівське спадає на думку кожному, хто навіть після не вельми тривалої розлуки зі столицею опиняється на її вулицях. Про нинішні та грядущі зміни в обличчі древнього Києва розповідає заступник глави Київської міськдержадміністрації Іван ФОМЕНКО.

— Останнім часом у місті, справді, багато уваги приділяють благоустрою. Відреставровано Палац культури «Україна», реконструйовано залізничний вокзал і привокзальну площу, бульвар Т. Шевченка, упорядковано транспортний рух на вулицях Комінтерну, Саксаганського та Жилянській, зроблено транспортні розв'язки та розширення проїзної частини на бульварі Лесі Українки, вулицях Басейній, Л. Толстого, Володимирському узвозі.

До речі, вуличні «перебудови», хоча спершу і сприймалися киянами критично, усе ж не викликали негативних побічних явищ. Скажімо, після зміни руху транспорту на Басейній збереглися всі дерева, а замірювання санітарно-епідеміологічної служби свідчать, що екологічний стан вулиці став ліпшим.

— Вітер змін у столиці, схоже, не вщухає?

— Готуємося до реконструкції Московської площі, котра нині потерпає від заторів. За розробленим планом побудови транспортної розв'язки трьох рівнів, слід віднайти сьогодні в міському бюджеті 140 мільйонів гривень, однак це — утопія. На все будівництво у Києві нинішнього року передбачено трохи більш як 70 млн. грн. Тож вирішено розширити площу, знести центральний автовокзал, відправляти автобуси з інших автостанцій. Відбудуться і деякі зміни в маршрутах громадського транспорту.

— Чи поповнилися київські депо й автопарки новими трамваями, тролейбусами, автобусами?

— Нинішнього року тролейбусний парк столиці поповнив 21 тролейбус виробництва дніпропетровського заводу «Південмаш». Розв'язуємо питання про придбання ще 18 тролейбусів, уже виділено додатково 450 тис. грн. на закупівлю автоколіс: це дасть змогу випустити на маршрути в районі Троєщини ще 50—60 автобусів. За договором держадміністрації з однією з угорських фірм отримаємо 25 автобусів надвеликої місткості «Ікарус-280», запчастини до яких уже випускають у Києві. Окрім цього, відпрацьовано механізм отримання кредиту для трьох міст України, в тому числі 7,5 мільйона доларів для міста Києва на закупівлю обладнання, запчастин та нових трамваїв і тролейбусів.

— Хоча кажуть, чисто там, де не смітять, усе-таки без щоденних прибирань у величезному місті не обійтися. Чи шукаєте нових підходів у цій справі?

— Ця проблема непроста. Будуємо другу чергу нового сміттєзвалища і реконструюємо першу. Зведення станції перекачування, фільтрату і власне котлована за сучасними екологічними вимогами плануємо закінчити до жовтня, фінансуємо ці роботи з міського бюджету. Уже затверджено розпорядження глави міськдержадміністрації О. Омельченка про вибір земельної ділянки під будівництво в Києві 2-го сміттєспалювального заводу. Нині готуємо умови конкурсу для залучення інвесторів. Отримали пропозиції від 30 фірм світу. На жаль, таке обладнання Україна не виробляє.

Потребує реконструкції й діючий сміттєспалювальний завод «Енергія», який, аби заощадити кошти, 8 років тому побудували без газоочищення. Сьогодні думаємо, як зменшити викиди в повітря.

До нас часто звертаються різноманітні фірми, які хочуть залучитися до санітарного прибирання міста. Нині, крім колишнього монополіста — фірми «Київспецтранс», працюють близько 20 фірм з вивозу сміття. З німецькою фірмою «Альтфатер», яка вивозить і переробляє тверді побутові відходи, опрацювали проект протокольної угоди, за якою фірма візьме на обслуговування один з районів столиці. Маємо пропозицію налагодити на заводі комунальної техніки виробництво сміттєвозів і підмітальних машин. Частину продаватимемо за межами України і, отже, виходитимемо на світовий ринок.

— У які ще сфери міська влада залучає іноземні інвестиції?

— Насамперед ми зацікавлені у залученні коштів іноземних інвесторів на реконструкцію діючих готелей та будівництво висококласних нових. Як відомо, у травні 1998 року в Києві відбудуться збори Європейського банку реконструкції та розвитку. На високому рівні треба буде розмістити 5 тисяч чоловік. Уже підписано угоду про реконструкцію готелю «Театральний» з італійською фірмою, розглядаємо пропозиції щодо 3-го корпусу готелю «Ленінградський», колишнього ресторану «Лейпциг». Ми надаємо інвесторам пільги і щодо землі, і щодо технічних умов, аби прискорити будівництво.

До речі, ще одне завдання у розвитку готельної справи — залучити до Києва туристів. Сьогодні в столиці працюють понад 300 туристичних фірм, але 99% з них агітують поїхати відпочити лише за кордон. Тому, за розпорядженням Президента України, у структурі київської міськдержадміністрації створено управління готельного господарства, туризму і екскурсій, яке займається також і переорієнтацією туристичних фірм. Якщо наступного року туристичні фірми не працюватимуть в обох напрямах, будуть позбавлені ліцензій.

Благоустрій міста — то його візитна картка, обличчя. І ми це розуміємо.

Розмовляла Юліана ШЕВЧУК.

Платон на ставці головлікаря

КОЛИСЬ геологи, шукаючи питну воду, відкрили в Хмільнику дивовижні підземні джерела — з каламутною солоно-гіркою рідиною. Для пиття такий «коктейль» виявився непридатний, проте незабаром науковці Одеського інституту курортології та фізіотерапії довели, що вода з хмільницьких свердловин має унікальні фізіотерапевтичні властивості. За вмістом радону (радіоактивного газу — продукту розпаду радію) вона перевершує всесвітньо відомі джерела Цхалтубо і, крім того, містить вуглекислий газ та мінеральні солі.

Медицина

Першою оздоровницею, яка з'явилась у Хмільнику, стала Вінницька обласна фізіотерапевтична лікарня.

— Тоді, 1944 року, в лікарні працював один-єдиний лікар, воду для радонових ванн підігрівали на печі у відрах, а хмиз для тих печей працівники носили з лісу на власних плечах, — розповідає головний лікар оздоровниці Віталій Калениченко. Під керівництвом Григорія Новицького, заслуженого лікаря України, кандидата медичних наук, який започаткував і 35 років очолював заклад, було розроблено методики застосування цілющої води. Нині за допомогою радонових ванн тут лікують різноманітні захворювання опорно-рухового апарату — артрити, остеохондрози, радикуліти, хворобу Бехтерєва тощо.

Гарні результати мають місцеві фізіотерапевти в лікуванні гінекологічних та урологічних хвороб (зокрема, хронічного простатиту), захворювань нервової та серцево-судинної систем. Радон допомагає опіковим хворим, розсмоктує післяопераційні шви.

Щороку до обласної фізіотерапевтичної лікарні приїздять близько 4 тисяч пацієнтів. За нинішньої фінансової кризи головлікар докладає титанічних зусиль, щоб утримати заклад «на плаву». І хоч як дивно, це йому вдається. Попри 30-відсоткове фінансування, лікарня не тільки продовжує годувати хворих і якнайкраще забезпечувати лікувальний процес (пацієнти з Вінниччини, як і раніше, відпочивають тут безоплатно), а й вишукувати кошти на модернізацію матеріально-технічної бази («Тільки за останній рік замінили теплотрасу, будуємо новий радонопровід»). Колись лікарню називали народною, але й сьогодні вона залишається одним з найдоступніших лікувальних закладів області.

— Як вам вдається утримувати такий «імідж»? —запитую Віталія Олександровича?

— Люди — це скарб, якому не загрожує жодна інфляція. Ми намагаємося передусім зберегти колектив — уважних, чуйних, талановитих людей, котрі до того ж знають і люблять свою справу.

Що ж до фінансового боку справи... Я проти повальної комерціалізації системи охорони здоров'я. Ми, дякувати Богові та облдержадміністрації, поки що зберігаємо свій статус, хоча змушені запровадити часткову оплату не основних, але особливо популярних процедур. Плануємо поновити курсовочне відділення, за рахунок якого хоч трохи поповнимо бюджет лікарні.

Незабаром, 22 вересня, заклад відзначатиме своє 52-річчя. Цього дня за традицією вітатимуть ветеранів та новачків — останнім вручатимуть білий халат, трудову книжку та ще один цікавий документ — своєрідний наказ молодому спеціалістові. Починається він зі слів Платона: «Роби свою справу і осягни самого себе».

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: головний лікар обласної фізіотерапевтичної лікарні (Хмільник) Віталій Калениченко.

ПРОФЕСОР

Так про нього кажуть хворі та колеги й неодмінно додають: «Наш найкращий професор». Насправді Геннадій Лукомський працює ортопедом-травматологом в санаторії «Донбас», завідує рентгенкабінетом санаторію «Слов'янський». Він навіть не кандидат медичних наук. А такої, майже всенародної, слави у курортному Слов'янську, що в Донецькій області, та поза ним зазнав завдяки своєму професіоналізму.

На прийом до Геннадія Якимовича завжди черга. І не як до рентгенолога чи ортопеда-травматолога, а насамперед як до спеціаліста-мануальника. Адже його чутливі пальці можуть вмить зняти біль у хворих суглобах, уміло вправити кісточки. Ще й слово лагідне завжди знайдеться для пацієнта.

Олекса ВАЩЕНКО.
Фото автора.

Не перестає творити добро добродій Лукомський. Тим і живе.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі і понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 237069.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311172.